

[Udenrigsministeren.]

denne storstillede Plan, som vi venter skal muliggøre nyt Initiativ i europæiske Lande og bringe dem fornyet økonomisk Kraft ved at tilføre dem det afgørende Bidrag til Genrejsningen af Økonomien paa vort gamle Kontinent.

Paa det nordiske Ministermøde i Oslo den 23. og 24. Februar drøftede de fire Landes Ministre bl. a. Nordens fortsatte Medvirken i Arbejdet for Marshall-Planens Gennemførelse. Et andet Hovedpunkt i Drøftelserne var Spørgsmaalet om en Udvidelse af det nordiske økonomiske Samarbejde, hvorom der blev truffet Beslutning ved Udenrigsministermødet i København den 27. og 28. August i Fjor. Det lykkedes under Mødet i Oslo i Februar at naa til en mere præcis Formulering af de Opgaver, som *det fælles-nordiske økonomiske Udvalg* skal søge at løse, og der var Enighed om, at dette Udvalg skal træde sammen i København i Marts eller senest i April Maaned i Aar.

De Undersøgelser, Udvalget skal iværksætte, falder i fire Grupper, hvoraf de to særlig har Relation til Nordens Samhandel med andre Lande og de to øvrige til Samhandelen mellem de nordiske Lande indbyrdes. Hvad angaar Nordens Samhandel med andre Lande skal Udvalget undersøge Mulighederne for at tilvejebringe en fælles nordisk Toldtarif som Forudsætning for fortsat Arbejde henimod en nordisk Toldunion. Der skulde være gode Muligheder for at naa frem til en saadan Toldtarif paa et forholdsvis lavt Niveau, naar man træffer en særlig Ordning for Landbruget i de Lande, der har Interesse deraf. Alle de nordiske Lande har jo forholdsvis lave Toldtariffer.

Udvalget skal endvidere undersøge Mulighederne for en Udbygning af Samarbejdet paa det handelspolitiske Omraade udadtil. Som bekendt finder der allerede nu et vist Samarbejde Sted paa dette Omraade, bl. a. derved, at Cheferne for de økonomisk-politiske Afdelinger i de forskellige Landes Udenrigsministerier regelmæssigt mødes til indbyrdes Drøftelser.

Disse Forhold peger udad, men det er Hensigten samtidig at iværksætte en Række Undersøgelser af Samhandelen mellem de nordiske Lande indbyrdes, idet man paa den ene Side vil undersøge Mulighederne for en indbyrdes Nedsættelse af Toldsatserne og en Begrænsning af de kvantitative Handelsrestriktioner mellem de nordiske Lande og paa den anden Side vil undersøge Mulighederne for en udvidet Arbejdsdeling

og øget Specialisering, herunder ogsaa Spørgsmaalet om Fremme af nye Produktioner til Komplettering af de nordiske Landes Erhvervsliv.

Det er med andre Ord Tanken baade ved Forholdsregler af mere almindelig Karakter, nemlig Toldnedsættelser o. lign., og mere direkte efter Forhandling med de interesserede Erhvervsgrene at søge gennemført den bedst mulige Arbejdsdeling mellem de nordiske Lande.

Jeg betragter det som meget betydningsfuldt, at det nu er lykkedes at naa frem til Enighed om de konkrete Opgaver, som det fællesnordiske økonomiske Udvalg skal tage sig af. Efter mit Skøn maa de nordiske Lande have gode Muligheder for at naa videre frem ad Samarbejdets Vej til Gavn ikke blot for Produktion og Levestandard i de nordiske Lande selv, men ogsaa som Led i Genrejsningen af Europas Økonomi.

Efter disse Bemærkninger om økonomiske Problemer vil jeg nu gaa over til at omtale nogle politiske Spørgsmaal af særlig Interesse for Danmark.

Hvad angaar Afviklingen af den dansk-amerikanske Overenskomst af 9. April 1941 om *Grønlands Forsvar* er det det høje Ting bekendt, at Forhandlinger herom er i Gang.

Jeg vil herved bemærke, at den interamerikanske Bistandspagt, der den 2. September 1947 blev indgaaet i Rio de Janeiro, ikke berører Afviklingen af Overenskomsten om Grønlands Forsvar. Den danske Regering fik samtidig med Rio-Pagtens Afslutning officiel Meddelelse fra den amerikanske Regering om, at der paa dennes Foranledning var blevet tilført Konferencens Protokol en udtrykkelig Erklæring om, at Traktaten ikke berører Suveræniteten eller den nationale eller internationale Stilling for saa vidt angaar noget af de i Traktaten nævnte Territorier, hvoriblandt Grønland er.

Det er Regeringens Agt at fortsætte de paabegyndte Forhandlinger med den amerikanske Regering med det Formaal at bringe Traktaten af 9. April til Ophør i Overensstemmelse med dens eget Indhold.

Der opstaar af og til Forlydender om en forestaaende Afhændelse af Grønland. Jeg vil derfor gerne ved denne Lejlighed henvise til en Udtalelse, jeg fremsatte i dette høje Ting for et Aar siden, den 12. Marts 1947. Jeg sagde da, at jeg var vis paa at have hele Rigsdagens Tilslutning, naar jeg paa den kongelige danske Regerings Vegne fastslog, at Danmark ikke er villig til at sælge eller paa anden Maade afstaa Grønland til nogen fremmed Magt.